

رابطه بین سطوح گلbul های سفید و عوارض بافتی در آبشش ماهیان فلاورهورن (تغذیه شده با هیدرولیز پوست گاو) (Flower horn)

عبدالرحیم وثوقی^۱، شهرام دادگر^۲، امیر ویسی^{*}

۱- گروه زیست شناسی دریا، دانشکده علوم و فنون دریایی، واحد تهران شمال، داشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران، صندوق پستی: ۱۶۵۱۱۵۳۳۱۱

۲- موسسه تحقیقات علوم شیلاتی کشور، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج وزارت جهاد کشاورزی، تهران، ایران، صندوق پستی: ۱۴۹/۱۴۹۶۵

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۵ آبان ۲۸

تاریخ دریافت: ۱۳۹۵ خرداد ۱۸

چکیده

در این مطالعه که به منظور بررسی رابطه بین سطوح گلbul های سفید و عوارض بافتی در آبشش ماهیان فلاورهورن (Flower horn) صورت گرفت، ابتدا تعداد ۲۱۶ عدد ماهی فلاورهورن با میانگین وزنی ($۰/۹۵ \pm ۰/۰۲$) گرم و میانگین طولی ($۳/۷ \pm ۰/۰۲$) میلی متر در قالب ۶ تیمار و هر تیمار با سه تکرار به مدت ۱۰۰ روز با جیره های حاوی سطوح مختلف هیدرولیز پوست گاو مورد تغذیه قرار گرفتند. تیمار (T1) حاوی ۲۰ درصد، (T2) حاوی ۴۰ درصد، (T3) حاوی ۶۰ درصد، (T4) حاوی ۸۰ درصد و (T5) حاوی ۱۰۰ درصد جایگزینی هیدرولیز پوست گاو به جای آردماهی بودند و جیره کنترل (T6) فاقد هیدرولیز پوست گاو بود. پس از ۱۰۰ روز از ماهیان تیمارهای مختلف به صورت تصادفی نمونه برداری صورت گرفت (هر تیمار ۹ عدد ماهی) و از نمونه های به دست آمده عمل خون گیری صورت گرفت و سپس از آبشش ماهیانی که خون گیری شدند نمونه های بافتی تهیه گردید. نتایج مقایسه بین سطوح گلbul های سفید خون این ماهیان و بررسی نمونه های بافتی آبشش نشان داد که در ماهیان (T4) و (T5) که نسبت به سایر تیمارها دارای میزان پودر هیدرولیز شده بیشتری در جیره خود بودند، همگام با کاهش کلی سطح گلbul های سفید خون و درصد لنفوسيت، از ناحیه آبشش نیز دارای عوارض بیشتری بودند.

کلمات کلیدی: گلbul های سفید، بافت آبشش، هیدرولیز پوست گاو، ماهی فلاورهورن (Flower horn).

* عهده دار مکاتبات (✉). amirveisi.sn@gmail.com

های سفید بر بافت آبشش ماهیان از جمله ماهی فلاورهورن در دسترس است. ماهی فلاورهورن با نام تجاری (Flower horn) متعلق به خانواده (Cichlidae) و از زیباترین ماهیان آب شیرین و از گونه‌های هیرید است. مولد نر این ماهی، از سیکلیدها و گونه Midas (Amphilophus citrinellus) با نام تجاری Trimac (Cichlasoma trimaculatum) می‌باشد (دادگر و همکاران، ۱۳۹۰). ماهی فلاورهورن یکی از گونه‌های مهم تجاری است که در ایران طرفداران زیادی دارد. با این حال مطالعات اندکی در زمینه تغذیه و سلامت این ماهی صورت گرفته است. به خصوص که در سال‌های اخیر به علت مشکلات ناشی از تامین آرد ماهی و نیز توسعه روز افزون آبزی پروری محققان به دنبال یافتن منابع غذایی جدید و مقرون به صرفه برای جایگزینی با آرد ماهی بوده‌اند که لازم است تا تاثیر این مواد بر وجود مختلف سلامت ماهی مورد ارزیابی قرار گیرد. از جمله این مواد جایگزین می‌توان به هیدرولیز پوست گاو اشاره کرد. هیدرولیز پوست گاو بخشی از جداره داخلی پوست گاو با درصد پروتئین بالا است و دارای مواد مغذی ارزشمندی است. بهمین دلیل می‌تواند نقش مهمی را در جیره غذایی آبزیان داشته باشد. میزان تولید جهانی سالانه این ماده در سال ۲۰۱۳، حدود ۲۳۰۰۰۰ تن بوده است. در ایران نیز در سال‌های اخیر تولید کنندگان خوراک آبزیان و طیور در شهرهای مختلف، با روش هیدرولیز اسیدی ۸۵ درصد اقدام به تولید و استفاده از آن نموده‌اند و در حال حاضر ماهانه ۱۵۰–۱۲۰ تن از این ماده در کشور تولید می‌شود. هدف از این مطالعه بررسی رابطه بین سطوح مختلف گلبول‌های سفید و عوارض بافتی آبشش ناشی

مقدمه

آبشش یک اندام بسیار مهم در ماهیان است که وظایفی همچون تنفس، تنظیم اسمزی، تنظیم اسید- باز و دفع مواد زائد نیتروژن دار را به عهده داشته و از جمله مهمترین اندام‌هایی است که می‌توان از آن برای بررسی وضعیت سلامت ماهیان استفاده نمود (Lokhande, 2012). آبشش به علت داشتن سطح وسیعی که با محیط خارج بدن و میکروفلور محیط و عوامل پاتوژن احتمالی در ارتباط است، در صورت بروز هر گونه ضعف در سیستم ایمنی می‌تواند بسیار حساس و آسیب‌پذیر باشد و به این طریق شرایط نامطلوب سلامت ماهی را بازتاب می‌نماید (Pandey *et al.*, 2008). اختلالات تنفسی یکی از مهمترین نشانه‌های اولیه آسیب به آبشش محسوب می‌گردد که ضعف سیستم ایمنی بدن ماهی می‌تواند موجب افزایش این اختلالات شود (Ellif, 2006). از دیگر شاخص‌هایی که برای بررسی میزان سلامت در ماهیان می‌توان مورد استفاده قرار داد، بررسی تغییرات شاخص‌های خونی است. تغییرات شاخص‌های خون در واقع بازتاب دهنده است. تغییرات شاخص‌های خون در پروسه متابولیسم و بیوشیمیایی ماهی است و تاثیر بالایی را از مواد غذایی مصرفی توسط ماهی می‌پذیرد. مواد غذایی اگر مناسب نباشند می‌توانند اختلالات زیستی مثل کاهش رشد و شاخص‌های هماتولوژی و در نهایت تاثیر بر برخی از بافت‌های مهم بدن ماهی از جمله آبشش را به همرا داشته باشند. بنابراین با اندازه‌گیری مقدار پارامترهای خونی در ماهیان به عنوان معیاری برای ارزیابی سلامت ماهی، می‌توان از بروز احتمالی بیماری‌های متابولیک و تغذیه‌ای پیش‌گیری نمود (علیشاھی و همکاران، ۱۳۹۱). اطلاعات کمی در مورد تاثیر کاهش گلبول-

۱۶۸±۱/۵ میلی گرم در لیتر بود. فرمول جیره توسط نرم افزار Win Feed ۲/۸ نوشته شد و ماهیان در قالب ۶ تیمار به مدت ۱۰۰ روز با سطوح مختلف هیدرولیز پوست گاو مورد تغذیه قرار گرفتند. تغذیه تیمار یک (T1) از جیره‌ای حاوی ۲۰ درصد هیدرولیز پوست گاو، تغذیه تیمار دو (T2) از جیره حاوی ۴۰ درصد هیدرولیز، تغذیه تیمار سه (T3) از جیره حاوی ۶۰ درصد هیدرولیز، تغذیه تیمار چهار (T4) از جیره حاوی ۸۰ درصد هیدرولیز، تغذیه تیمار پنج (T5) از جیره حاوی ۱۰۰ درصد هیدرولیز و تغذیه تیمار شاهد (T6) از جیره فاقد هیدرولیز پوست گاو استفاده شد. مقدار غذایی که به ماهیان داده شد بر اساس وزن توده زنده در هر زیست‌سنگی بود و روزانه ۲ درصد وزن بدن ماهی غذاده‌ی انجام گرفت. در جدول ۱ اجزای جیره غذایی ساخته شده و در جدول ۲ آنالیز شیمیایی تقریبی پروتئین هر یک از جیره‌های غذایی ذکر شده است.

از کاهش گلوبول‌های سفید در ماهیان فلاورهورن تغذیه شده با سطوح مختلف هیدرولیز پوست گاو است.

مواد و روش‌ها

تعداد ۲۱۶ عدد لارو ماهی فلاورهورن با میانگین طول کل ۰/۲ ۳/۷±۰ میلی‌متر، و میانگین وزن ۰/۹۵±۰ گرم، از مرکز تکثیر ماهیان زیستی با استفاده از روش‌های کاملاً استاندارد (۲۴ ساعت قبل از انتقال قطع غذا و با اکسیژن ۱۶ میلی گرم در لیتر به صورت اشباع در دمای ۲ درجه سانتی‌گراد) به محل کارگاه منتقل شد. ماهیان خریداری شده دارای برگه بهداشت بوده و همگی از یک والد بودند (Higgs *et al.*, 1997). در انجام این طرح از ۱۸ عدد تانک به ابعاد ۴۵×۳۰×۲۵ سانتی‌متر استفاده شد و ۱۲ عدد ماهی به صورت کاملاً تصادفی در هر تانک قرار گرفت. دمای آب کارگاه ۲۷±۱ درجه سانتی‌گراد، اکسیژن محلول ۰/۵±۰/۵ میلی گرم در لیتر، pH ۷/۱±۰/۵، سختی آب

جدول ۱: اجزای جیره غذایی ساخته شده برای ماهی فلاورهورن (Flower horn) (بر حسب درصد، فرموله شده توسط نرم افزار ۲.۸ win feed)

(شاهد)	(۱۰۰)	(۸۰)	(۶۰)	(۴۰)	(۲۰)	تیمارهای غذایی (درصد)
						مواد اولیه (درصد)
۳۴/۸۳	۰	۷/۶۱	۱۶/۰۶	۲۳/۱۷	۲۹/۴۲	آرد ماهی کلیکا
۱۰/۵۸	۱۱/۵۸	۱۱/۴۷	۲۱/۲	۱۲/۶۲	۱۳/۶۴	آرد گندم
۰	۳۱/۳۲	۲۸/۶۴	۲۴/۲۹	۱۶/۸	۷	هیدرولیز پوست گاو
۳۳/۷	۳۰/۹	۲۱/۵۸	۱۹/۹۵	۲۴/۳۳	۲۵/۷	گلوتن گندم
۶/۹	۶/۶	۴/۷۵	۴/۵	۴/۱	۴/۰	روغن ماهی کلیکا
۱۶	۱۸/۴	۱۶	۱۶	۱۷/۹۲	۱۶	افزودنی
-	۱	۰۲/۵۵	۲/۸۰	۳/۳	۳/۴۰	دی‌کلریم فسفات

* مواد افزودنی شامل: هم بند ۳ درصد، لیزین ۱ درصد، متیونین ۱ درصد، آستاگزانین ۲ درصد، آستاگزانین ۱ درصد، پیش مخلوط معدنی ۲/۵ درصد، پیش مخلوط ویتامین ۳ درصد، آنتی اکسیدان ۱ درصد.

جدول ۲: آنالیز شیمیایی تقریبی پروتئین و انرژی هر یک از جیره های غذایی بر حسب درصد

(شاهد)	(۱۰۰)	(۸۰)	(۶۰)	(۴۰)	(۲۰)	تیمارهای غذایی (درصد)
						پروتئین (%)
						انرژی (Kcal/kg)
۴۲/۱۳	۴۱/۵۵	۴۱/۱۲	۴۱/۱۸	۴۲/۳۵	۴۱/۲	
۴۲۳۶/۲۱	۴۲۳۵/۲۲	۴۲۳۴/۲۰	۴۲۳۱/۱۱	۴۲۲۰/۰۰	۴۲۱۲/۱۰	

سپس نمونه خون با استفاده از سمپلر به درون لوله حاوی نات هریک ریخته شد. برای مخلوط شدن خون و نات هریک چند بار خون در داخل لوله حاوی محلول نات هریک بالا و پایین کشیده شد تا خون و نات هریک به طور کامل مخلوط شدند. بعد از ۳۰ ثانیه به وسیله سمپلر نمونه مخلوط شده خون و نات هریک برداشته شد و سپس یک قطره روی لام هموسیوتومتر نئوبار ریخته شد و پس از ثابت شدن سلول ها در داخل لام با بزرگنمایی ۴۰ تعداد گلوبول های سفید در ۴ مربع بزرگ ۱۶ تایی در ۴ کنج لام مورد شمارش قرار گرفت و در عدد ۵۰ ضرب گردید (Simmons, 1977).

روش تجزیه و تحلیل اطلاعات

داده های حاصل از انجام زیست سنجی پس از ورود به صفحات Excel، مورد بررسی اولیه قرار گرفتند و میانگین داده ها از طریق این نرم افزار محاسبه گردید. سپس داده ها به نرم افزار SPSS نسخه ۱۷ منتقل گردیدند و در گام نخست نرمال بودن پراکنش داده ها با استفاده از آزمون Kolmogorov-Smirnov مشخص شد و سپس با استفاده از آزمون one-way ANOVA وجود یا عدم وجود اختلاف بین تیمارها بررسی گردید و پس از مشاهده اختلاف معنی دار از آزمون دانکن در سطح معنی دار ($P < 0.05$) برای بررسی اختلاف معنی دار بین تکرارها استفاده گردید.

در پایان دوره از ماهیان خون گیری صورت گرفت. برای این منظور ابتدا با استفاده از اسانس گل میخک با غلظت ۱/۰ درصد، ماهی ها بیهوش شدند. سپس ساقه دمی قطع شد و از ورید ساقه دمی ماهی ها نمونه خون گرفته شد (جمال زاده، ۱۳۸۰). خون گیری از تمام ماهیان هر آکواریوم به روش قطع ساقه دمی انجام شد و خون گرفته شده از ماهی به داخل لوله های پلاستیکی (ویال) حاوی EDT (ماده ضد انعقاد) ریخته شد و لوله را به آرامی تکان داده تا خون و EDT کاملاً مخلوط شدند (جمال زاده و همکاران، ۱۳۸۰). سپس آبشش ماهی هایی که از آن ها عمل خون گیری صورت گرفت، جدا گردید و به مدت ۴۸ ساعت در فرمالین ۱۰ درصد به عنوان ماده فیکساتور، فیکس شدند. تهیه مقاطع میکروسکوپی و رنگ آمیزی به روش H&E طبق روش های استاندارد (پوستی و مرادی، ۱۳۹۱) صورت پذیرفت و مقاطع تهیه شده با استفاده از میکروسکوپ نوری ساخت شرکت REICHERT-JUNG بررسی قرار گرفتند (Ellif, 2006).

شمارش گلوبول های سفید

برای شمارش گلوبول های سفید ابتدا ویال حاوی خون را کاملاً تکان داده تا خون یکنواخت شد و سپس با ماده نات هریک به نسبت ۱ خون به ۲۰ نات هریک مخلوط گردید. به این طریق که ابتدا با سمپلر محلول نات هریک برداشته شد و داخل یک لوله ریخته شد.

میزان آن با میانگین $62/33 \pm 1/84$ مربوط به تیمار T2 بود. بیشترین میزان لنفوسیت با میانگین $35/66 \pm 1/76$ مربوط به تیمار T2 و کمترین میزان آن با میانگین $25/00 \pm 1/37$ مربوط به تیمار T5 بود و بیشترین میزان منوسیت با میانگین $2/33 \pm 0/33$ و $2/33 \pm 0/21$ درصد به ترتیب مربوط به تیمارهای T4 و T5 و کمترین میزان آن با میانگین $1/66 \pm 0/18$ مربوط به تیمار T1 بود که در تمامی موارد اختلافات با گروه شاهد در حد معنی دار بودند ($P < 0.05$).

نتایج

نتایج مربوط به سنجش گلوبول‌های سفید در تیمارهای مختلف پس از یک دوره ۱۰۰ روزه تغذیه با جیره‌های حاوی هیدرولیز پوست گاو در جدول ۲-۳ نشان داد شده است. نتایج نشان داد که بیشترین تعداد گلوبول‌های سفید، با میانگین $103 \times 1/82$ مربوط به تیمار T2 بود ($P < 0.05$). در شمارش تفریقی گلوبول‌های سفید بیشترین میزان نوترفیل با میانگین $72/66 \pm 2/11$ درصد مربوط به تیمار T5 و کمترین

جدول ۳: مقایسه فاکتورهای خونی ماهیان فلاورهورن تغذیه شده با جیره حاوی سطوح مختلف هیدرولیز پوست گاو (میانگین \pm انحراف معیار) طی ۱۰۰ روز دوره پرورش

							تیمار	فاکتور
T6	T5	T4	T3	T2	T1		گلوبول سفید	
a $(17/9 \pm 2/31) \times 10^3$	b $(17/1 \pm 1/31) \times 10^3$	b $(17/4 \pm 1/12) \times 10^3$	a $(17/4 \pm 0/95) \times 10^3$	a $(18/1 \pm 1/82) \times 10^3$	a $(17/7 \pm 1/54) \times 10^3$			
f $65/33 \pm 1/33$	e $72/66 \pm 2/11$	d $67/66 \pm 1/73$	c $67/33 \pm 2/34$	b $62/33 \pm 1/84$	a $64/66 \pm 2/09$		نوتروفیل	
(درصد)								
f $32/66 \pm 0/81$	e $25/00 \pm 1/37$	d $30/00 \pm 2/61$	c $30/66 \pm 0/45$	b $35/66 \pm 1/76$	a $33/66 \pm 0/64$		لنفوسیت	
(درصد)								
b $2/00 \pm 0/18$	c $2/33 \pm 0/21$	c $2/33 \pm 0/33$	b $2/00 \pm 0/33$	b $2/00 \pm 0/21$	a $1/66 \pm 0/18$		منوسیت	
(درصد)								

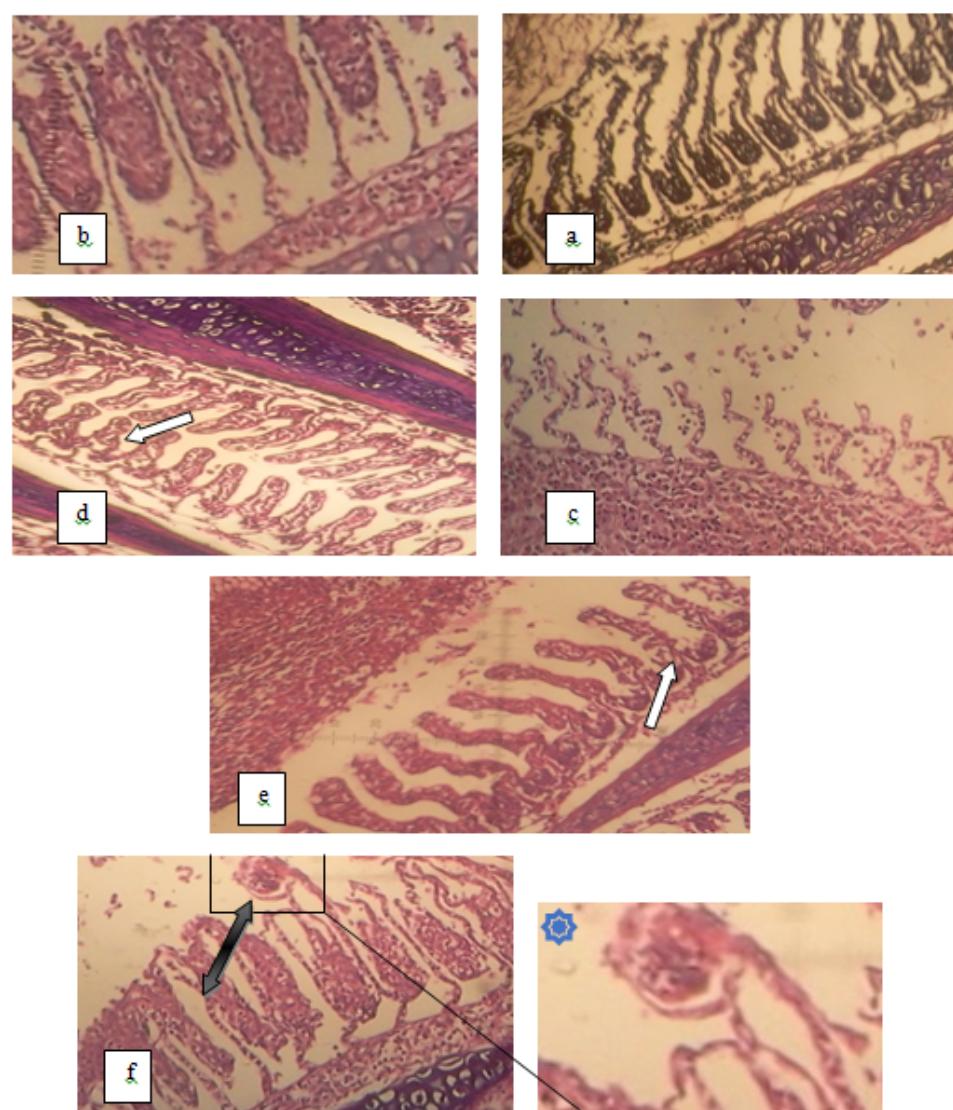
* وجود حروف متفاوت نشانه وجود اختلاف معنی دار می باشد ($p < 0.05$).

T1 (شکل ۱a) و تیمار T2 (شکل ۱b) در مقایسه با تیمار شاهد (شکل ۱c) فقد تغییرات قابل توجهی بودند. در سه تیمار فوق میزان گلوبول‌های سفید و درصد لنفوسیت از سایر تیمارها بیشتر بود ($p < 0.05$). در بافت آبشنش برخی از ماهیان تیمار T3 (شکل ۱d)، که در مقایسه با تیمار شاهد میزان گلوبول‌های سفید کمتری داشتند، بعضی از تیغه‌های ثانویه نسبت به لاملاهای

نتایج مربوط به تغییرات بافتی آبشنش ماهیان تغذیه شده با جیره‌های حاوی سطوح مختلف هیدرولیز پوست گاو در شکل (۱) نشان داده شده است. به طور کلی بافت آبشنش در ماهیان این مطالعه سالم بود اما تغییرات بافتی محدودی نیز در آبشنش برخی از ماهی‌های تیمارهای مختلف دیده شد که البته عارضه پاتولوژیک جدی محسوب نمی شوند. بافت آبشنش در ماهیان تیمار

برخی از ماهیان تیمار T4 دچار هایپرپلازیا شده بودند. در نمونه‌های آبشش برخی از ماهیان تیمار T5 برخی از لاملاها حالت چماقی پیدا کرده بودند که با آنیوریسم (پرخونی) همراه بود. همچنین برخی از لاملاها نسبت به لاملاهای دیگر کوتاه‌تر بودند.

دیگر اندکی عریض‌تر بودند. تغییرات مشاهده شده در تیمارهای T4 (شکل ۱e) و T5 (شکل ۱f) که به طور معنی‌داری ($p < 0.05$) میزان گلbulهای سفید و درصد لنفوسيت کمتری نسبت به تیمار شاهد داشتند، بیش تر بود. پایه برخی از تیغه‌های ثانویه آبشش مربوط به

شکل ۱: بافت آبشش در ماهیان فلاورهورن (Flower horn). تغذیه شده با سطوح مختلف هیدرولیز پوست گاو. a, b و c) فاقد عارضه قابل توجه. d) عریض شدن لاملا (فلشن سفید). e) هایپرپلازیا در پایه لاملا (فلشن سفید). f) کوتاه و بلند شدن بعضی از لاملاها (فلشن سیاه)، چماقی شدن و آنیوریسم در انتهای لاملا (). بزرگنمایی $\times 10$

مطالعه‌ای که توسط مورکی و همکاران (۱۳۹۱) صورت گرفت، با افزایش پودر دارچین در جیره غذایی ماهی گرین ترور تا سطح ۳ درصد، میزان گلبول‌های سفید و درصد لنفوسیت در خون ماهیان افزایش و از میزان نوتروفیل‌ها کاسته شد. در مطالعه حاضر نیز با افزودن هیدرولیز پوست گاو تا سطح ۴۰ درصد علاوه بر افزایش میزان گلبول‌های سفید و لنفوسیت‌ها، از میزان نوتروفیل‌ها کاسته شد. در مطالعه‌ای که توسط علیشاھی و همکاران (۱۳۹۱) صورت گرفت با بررسی اثر لومایزول به عنوان یک مکمل غذایی بهبود دهنده سیستم ایمنی و رشد در جیره غذایی کپور معمولی در تعداد گلبول‌های سفید افزایش معنی‌داری نسبت به گروه شاهد مشاهده کردند. بنابراین نتایج حاصل از مطالعه فوق نیز همچون مطالعه حاضر تاثیرپذیری گلبول‌های سفید از جیره غذایی را تایید می‌نماید. چرا که محیط داخل و خارج از بدن ماهی تنها به وسیله تعداد کمی از رشته‌های اپیتیلیوم آبشش جدا شده است (Ellif, 2006). در مطالعه‌ای که توسط پیکان حیرتی و همکاران (۱۳۹۲) صورت گرفت اثرات دوزهای مختلف کادمیوم بر شاخص‌های خونی و ساختار بافت آبشش ماهی استریلیاد (*Acipenser ruthenus*) مورد بررسی قرار گرفت. نتایج نشان داد که با افزایش غلظت کادمیوم تا سطح ۶۴ میکروگرم در لیتر بافت آبشش متحمل تغییرات متعددی همچون هیپرپلازیا، هیپرتروفی و ادم سلول‌های اپیتیلیال رشته‌های آبششی، نکروز رشته‌ها و تیغه‌های ثانویه آبششی شد و اکثر شاخص‌های خونی مانند گلبول‌های سفید و درصد لنفوسیت‌ها نسبت به تیمار شاهد با کاهش همراه بود اما این کاهش در سطح معنی‌دار نبود ($P > 0.05$). در سال ۲۰۰۳ در مطالعه‌ای که توسط Hoda و Hasan در سال ۲۰۰۳

بحث

نتایج این مطالعه نشان داد که ماهیان تیمارهای (T1)، (T2) و (T6) که از نظر میزان گلبول‌های سفید و درصد لنفوسیت‌ها نسبت به سایر تیمارها در شرایط بهتری بودند ($P < 0.05$)، دارای بافت آبشش سالم‌تری نسبت به سایر تیمارها بودند. کمترین میزان گلبول‌های سفید و لنفوسیت‌ها و به طبع آن بیشترین میزان عوارض بافتی در آبشش ماهیان تیمار (T5) مشاهده گردید. به طور کلی با افزایش هیدرولیز پوست گاو از سطح ۶۰ درصد جایگزینی با آرد ماهی، همگام با کاهش معنادار سطح گلبول‌های سفید عوارض بافتی بیشتری در آبشش ماهیان فلاورهورن دیده شد. وقتی از روش‌های خون‌شناسی در تشخیص بیماری‌های ماهی استفاده می‌شود، باید عوامل موثر بر فاکتورهای خونی را نیز مد نظر داشت (علیشاھی و همکاران، ۱۳۹۱). آنچه که از نتایج مطالعات دیگران روی گونه‌های مختلف ماهی به دست آمده؛ مؤید آن است که پارامترهای خونی ماهی تحت تأثیر مجموعه‌ای از فاکتورهای بیولوژیکی (Benfey and Biron, 2000) تغذیه‌ای و محیط (Luskova, 1998) قرارداد و از بین این عوامل نیز، تأثیر جیره غذایی در فاکتورهای خونی، اهمیت ویژه‌ای دارد (Barnhart, 1969). درخصوص فاکتورهای خونی و نیز بافت آبشش ماهی فلاورهورن تاکنون مطالعه منتشر شده‌ای صورت نگرفته است. در مطالعه‌ای که توسط (باتمانی، ۱۳۹۰) روی ماهیان زینتی گرین ترور (*Andinocara rivulatus*) تغذیه شده با جیره‌های حاوی ۰/۱ درصد، ۰/۲ درصد و ۰/۳ درصد زردچوبه صورت گرفت، تعداد گلبول‌های سفید با افزایش میزان زردچوبه در جیره، افزایش یافت اما این افزایش در حد معنی‌دار نبود ($P > 0.05$). همچنین در

جهت مقابله برای مبارزه با عوامل بیماری‌زا تا رسیدن به شرایط مطلوب و آرمانی است. برای مثال ادم یا خیز بافت اپیتلیوم، مسافتی که عوامل بیماری‌زا تا رسیدن به جریان خون باید طی کنند را افزایش می‌دهد و هایپرپلازیای بافت آبشش به عنوان یک مکانیسم دفاعی، منجر به افزایش سطح تنفس ماهی در شرایط استرس می‌گردد (Ellif, 2006). آبشش اولین اندامی است که پس از قرار گرفتن در معرض هرگونه ماده خارجی و شرایط نامطلوب محیطی تحریک شده و عکس العمل دفاعی نشان می‌دهد (پوستی و مروستی، ۱۳۸۷). بنابراین چنانچه محیطی که در آن ماهی به تبادل مواد و گازها می‌پردازد محیط سالمی نباشد یا موادی که ماهی از محیط می‌گیرد فاقد کیفیت مناسب باشد و به هر حال به ضعف سیستم ایمنی ماهی بیانجامد، بافت آبشش می‌تواند دچار آسیب‌های جدی گردد. در این مطالعه در ماهیان تغذیه شده با سطوح بالاتر از ۴۰ درصد هیدرولیز پوست گاو، با توجه به کاهش سطح گلbulوهای سفید خون، بافت آبشش نیز با کاهش کیفی سلامت همراه بود که می‌توان دلیل آن را به استرس ناشی از تغییرات گلbulوهای سفید در اثر مصرف جیره‌های غذایی نامناسب و افت کلی وضعیت رشد و سلامت ماهی نسبت داد. بنابراین با توجه به اندازه‌گیری نمونه‌های خونی می‌توان دریافت که ماهیان تیمارهای T₄, T₃ و T₅ که میزان گلbul سفید خون کمتری نسبت به سایر تیمارها داشتند به خاطر کاهش توان سیستم ایمنی بدن این ماهی‌ها در مقابل میکروفلور آب موجود در آکواریوم‌ها دچار عوارض بافتی بیشتری در ناحیه آبشش شدند.

انجام گرفت، اثرات شوری و آلودگی رودخانه قارون روی بافت آبشش ماهی تیلاپیا (*Oreochromis niloticus*) مورد بررسی قرار گرفت. مشاهدات نشان داد بافت اپیتلیوم تیغه‌های اولیه دچار هایپرپلازیا شده و تعداد سلول‌های کلراید و موکوس موجود در بین رشته‌های آبشش افزایش یافته است. Munira و همکاران در سال ۲۰۰۹ گربه ماهیان (Heteropneustes fossilis) معرض ۵۰ درصد اتیل الکل جدا شده از عصاره گیاه آبشش، کبد و روده این ماهیان را مورد مطالعه قرار دادند. نتایج بافت آبشش این ماهیان عوارضی مانند ادم در تیغه‌های اولیه، کوتاه و بلند شدن برخی از تیغه‌های ثانویه و نکروز بافت اپیتلیال را نشان داد. در مطالعه‌ای که توسط Ellif در سال ۲۰۰۶ روی بافت آبشش صورت گرفت، تعدادی کپور معمولی (Cyprinus carpio) به مدت ۹۶ ساعت در معرض دوزهای ۰/۰۴۱ mg/l و ۰/۰۲۹ mg/l ماده سمی Deltametherin قرار گرفتند. در بررسی نتایج بافت آبشش ماهیان هر دو تیمار، بروز ضایعات جلدی و نکروز آبشش‌ها، آنیوریسم (پرخونی) در تیغه‌های ثانویه و هایپرپلازیا در بافت اپیتلیال به وضوح قابل مشاهده بود. Erkmen و همکاران (2000) در بررسی بافت آبشش ماهیان زیستی (*Lepistes reticulatus*) که در معرض دوزهای مختلف سم شیمیایی Cyphenothrin قرار گرفته بودند، عوارضی مانند ادم یا خیز لایه اپیتلیال تیغه‌های اولیه، کوتاه شدن تیغه‌های ثانویه و بروز ضایعات نکروز مانند در این تیغه‌ها را مشاهده کردند. تغییرات بافتی که در یک ماهی در شرایط نامساعد و استرس به وقوع می‌پیوندد، در واقع حاصل عملکرد سیستم ایمنی بدن در

۲، Cyprinus carpio). مجله تحقیقات دامپزشکی،

. ۱۳۵-۱۴۲

۷. مورکی، ن.، ۱۳۹۱. فرمولاسیون جیره بهینه با توجه به تعیین سطح اپتیم پروتئین مورد نیاز برای پرورش ماهی زیستی گرین ترور (*Andinocara riverivulatus*) (Andinocara riverivulatus) دانشکده علوم و فنون دریایی تهران شمال. پایان نامه دانشجویی، ۱۲۸ صفحه.

8. Bais, U.E., Lokhande, M.V., 2012. Effect of cadmium chloride on histopathological changes in the fresh water fish *Ophiocephalus striatus* (Channa), International Journal of Zoology Research, 8 (1), 23-32.
9. Barnhart, R.A., 1969. Effects of certain variables on haematological characteristics of rainbow trout *Salmo garidneri* (Richardson). Transactions of the American Fisheries Society, 98, 411-418.
10. Benfey T.J., Biron, M., 2000. Acute stress in triploid rainbow trout (*Oncorhynchus mykiss*) and brook trout (*Salvelinus fontinalis*). Aquaculture, 184, 167-176.
11. Ellif, I.C., 2006. Gill and kidney histopathology in the fresh water fish *Cyprinus carpio* after acute exposure to deltamethrin. Environmental toxicology and Pharmacology, 22, 200-204.
12. Erkmen, B., Caliskan, M., Yerli, S.V., 2000. Histopathological effects of cyphenothenrin on the gills of *Lebistes reticulatus*. Veterinary and human toxicology, 42(1), 57.
13. Higgs, D.A., Markert, J.R., Macourarie, D.W., McBride, J.R., Dosanjh, B.S., Nichols, C. and Hoskins, G. 1979. Development of practical dry diets for coho salmon, *Oncorhynchus kisutch*, using poultry by-product meal, feather meal, soybean meal and rapeseed meal as major protein sources. Tiews and J.E. Halver (Eds.), Finfish Nutrition and Fish Feed Technology, Vol. II, Hieennemann GmbH, Berlin, 191-218.
14. Hoda, M.S., Hasan S.G., 2003. Histological and ultrastructural observation on gill of *Tilapia Nilotica L.* (*Oreochromis niloticus*) in Lake Qarun, Fayoum province, Egypt. Egyptian Journal of Aquatic Biology and Fisheries, 7(4), 157-181.
15. Luskova V., 1998. Factors affecting haematological indices in free-living fish populations. Acta Veterinaria Brno, 67, 249-250.
16. Munira, N., Mohammad, A., Ashraf, U., 2009. Histopathological changes in the gill, liver and

سپاسگزاری

در اینجا بر خود لازم می‌دانیم از زحمات کلیه کسانی که مارا در انجام این تحقیق یاری نمودند سپاسگزاری نماییم.

منابع

۱. باتمانی، ی.، ۱۳۹۰. بررسی اثر کاربرد پودر زردچوبه (*Curcuma longa*) در جیره‌غذایی ماهی زیستی گرین ترور (*Andinocara rivulatus*) بر شاخص‌های رشد، سنجش پارامترهای خونی و بررسی تغییر رنگ ظاهری بدن. دانشگاه آزاد اسلامی، دانشکده علوم و فنون دریایی تهران شمال. پایان نامه کارشناسی ارشد. ۱۲۰ صفحه.
۲. پوستی، الف.، مرادی، الف.، ۱۳۹۱. بافت‌شناسی مقایسه‌ای و هیستوتکنیک. انتشارات دانشگاه تهران، ۵۳۱ صفحه.
۳. بیکان حیرتی، ف.، عروج‌علی، م.، درافشان، س.، محبوی صوفیانی، ن.، ۱۳۹۲. فصلنامه علوم و فنون شیلات. اثر غلظت‌های تحت کشنده کادمیوم بر برخی شاخص‌های خون شناسی بچه ماهی استرلیاد (*Acipenser ruthenus*)، فصل نامه علوم و فنون شیلات، ۲، ۱۱-۲۲.
۴. جمال زاده، ح.، کیوان، الف.، جمیلی، ش.، عربان، ش.، سعیدی، ع.، ۱۳۸۰. بررسی برخی فاکتورهای خونی آزاد ماهی دریای خزر. مجله علمی شیلات، ۱، ۲۰-۲۶.
۵. دادگر، ش.، اکبری، ح.، سرپناه، ع.، ۱۳۹۰. اطلس ماهیان آکواریومی آب شیرین. انتشارات موج سبز، تهران، ۲۲ صفحه.
۶. علیشاھی، م.، سلطانی، م.، مصباح، م.، زرگر، الف.، ۱۳۹۱. اثرات تحریک اینمی و رشد لومائیزول، آرگوسان و سه عصاره گیاهی در ماهی کپور معمولی

2008. Effects of exposure to multiple trace elements on biochemical, histological and ultrastructural features of gills of a fresh water fish, *Channa punctata* Bloch. *Chemico-Biological Interactions*. 174, 183-192.
18. Simmons, A., 1997. *Hematology*. Butterworth-Heinemann, 507 P.
- intestine of *Heteropneustes fossilis* (Blooch) treated with extracts of different parts of the plants *Madhuca Indica* (G.F.Gmel). *Chittagong University Journal of Biological Sciences*, 4, 113-119.
17. Pandey, S., Parvez, S., Ansari, A., Ali, M., Kaur, M., Hayat, F., Ahmad, F., Raisuddin, S.,